

ΤΟ ΑΔΙΑΛΥΤΟ ΧΕΡΙ

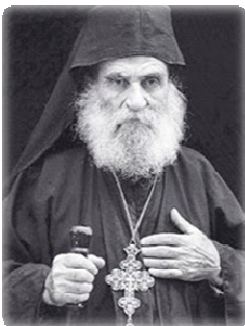
Ο μακαριστός, Αγιορείτης Γέροντας π. Γαβριήλ Διονυσιάτης σ' ένα βιβλίο του αναφέρει τα εξής: «Είναι βαρύ αμάρτημα η ιεροκατηγορία και ο χλευασμός των λειτουργών της Εκκλησίας μας. Κατά την μακρά περίοδο (70 χρόνια), που έζησα στον ευλογημένο αυτό τόπο, στο Άγιο Όρος, είδα πολλές τιμωρίες εξ αιτίας αυτής της αμαρτίας.

είδα και σε ένα χειρόγραφο, στην βιβλιοθήκη της Μονής μας, την εξής διήγηση: Σ' ένα χωριό, ένας γέροντας ιερέας, ενώ ήταν σε όλα τα άλλα καλός και ιδιαίτερα φιλακόλουθος, υπέπιπτε στο πάθος της μέθης. Όταν έβγαινε από την Εκκλησία, κατευθυνόταν από το πάθος του προς τα καφενεία. Εκεί, μετά από 2-3 ποτηράκια αλκοόλ, έχανε τον εαυτό του. Ζαλιζόταν. Συναισθανόμενος όμως την θέση του, σηκωνόταν και τρικλίζοντας έπαιρνε τον δρόμο για το σπίτι του. Σ' αυτόν τον δρόμο όμως είχε ο αδελφός του κατάστημα. Και όταν τον έβλεπε να περνάει σε τέτοια κατάσταση, έβγαινε στην πόρτα του μαγαζιού του, και όχι από λύπη, αλλά μάλλον από ευθιξία, τον εφασκέλωνε από πίσω με το δεξί του χέρι (τον εμούτζωνε, όπως λέμε).

Μετά από λίγο καιρό συνέπεσε να πεθάνει ο εύθικτος αυτός αδελφός του ιερέως. Όταν ύστερα από τρία χρόνια άνοιξαν τον τάφο του για την ανακομιδή, βρήκαν το δεξί του χέρι άλυτο. Τον ξανάθαψαν και μάλιστα σε άλλο σημείο. Αλλά πάλι βρέθηκε το δεξί του χέρι ακέραιο. Τότε με συμβουλή του άλλου εφημερίου ιερέως, επήραν το αδιάλυτο χέρι και το εξέθεσαν στον νάρθηκα του ναού, για να τον συγχωρήσουν οι συγχωριανοί του, για τυχόν λιποβαρή ζηγίσματα ή άλλες αδικίες, συνηθισμένες σ' όσους ασχολούνται με το εμπόριο. Αλλά και πάλι, μετά από άλλο ένα έτος επανενταφιασμού, βρέθηκε το χέρι αδιάλυτο.

Τότε, κατά θεία νεύση ένας άλλος έμπορος, που είχε το κατάστημά του απέναντι, ανέφερε στον εφημέριο το γεγονός του καθημερινού φασκελώματος και του χλευασμού του γέροντα ιερέα από τον αδελφό του. Οπότε κατάλαβε ο καλός εκείνος ιερέας, ποία ήταν η αιτία. Και αφού προσκάλεσε τον γέροντα συλλειτουργό του, τον παρώτρυνε, να κάνει τρισάγιο και να διαβάσει πάνω από το αδιάλυτο χέρι την συγχωρητική ευχή.

Και μόλις αυτό έγινε, αμέσως τα σαρκώδη μέρη του άλυτου χεριού δελύθησαν και έμειναν τα οστά γυμνά. Χρειάζονται σχόλια; Η όποια κατάκριση, τα σχόλια, οι ιεροκατηγορίες, οι χειρονομίες εις βάρος ιερέων, είναι πολύ μεγάλες αμαρτίες. Γιατί οι ιερωμένοι είναι λειτουργοί του Κυρίου, Χριστοί Κυρίου. Και ο Θεός λέγει: Μη άπτεσθε των χριστών μου. Και εν τοις προφήταις μου μη πονηρέυσεθε.

ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

Στις δύσκολες και με άγνωσία και άβεβαιότητα ημέρες που περνάμε, ή επίκληση του Όνόματος του Ίησοϋ εύχόμαστε να δίνει δύναμη, έμπνευση, κουράγιο και χαρά πνευματική σε όλους μας και να πλημυρίζει με εύλογία και χάρη κάθε ημέρα του Καινούργιου χρόνου.

Καλή και Ευλογημένη Χρονιά!

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ

Αγίου Νικολάου του Νέου Θηβών

Τηλ. & fax 2262024282

www.INAgiouNikolaouTouNeou.gr • E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

ΕΤΟΣ Θ' • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧΟΥΣ 89

ΟΙ ΆΓΙΟΙ ΗΜΑΣ:

ΠΡΩΤΥΠΙΑ ΑΙΩΝΙΑ, ΑΛΗΘΙΝΑ ΚΑΙ ΓΝΗΣΙΑ!

Η Όρθόδοξη Έκκλησία προβάλλει ως πρότυπα για τον καθένα από εμάς τους Άγιους της. Άγιος είναι ο κάθε χριστιανός ο οποίος αγωνίζεται να βιώσει το Εὐαγγέλιο τόσο διά της πίστεως όσο και διά τῶν ἔργων. Άγιος είναι αυτός που κατανοεί ότι το οποιοδήποτε προτέρημά του δέν τοῦ ἀνήκει, ἀλλά είναι χάρισμα, δωρεά τοῦ Θεοῦ, τό ὅποιο τοῦ δόθηκε γιά νά τό καλλιεργήσει καί νά τό μοιραστεῖ μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους, νά τό πολλαπλασιάσει πνευματικά καί νά ἀποδείξει ἐμπράκτως τήν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τόν Θεό γ' αὐτό. Τό κυριότερο χάρισμα τῶν Ἁγίων δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν πίστη στόν Τριαδικό Θεό.

Η πίστη βιώνεται ως ἐμπιστοσύνη στό θέλημά Του, πού ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στή σωτηρία. Η πίστη γεννᾷ καρτερία στίς δοκιμασίες καί τίς θλίψεις. Εἶναι αὐτή πού βγάδι τόν ἄνθρωπο ἀπό τό αἶσθημα τῆς αὐτάρκειας καί τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ καί τόν κάνει νά ζεῖ γιά τόν Χριστό καί γιά τόν συνάνθρωπο. Εἶναι αὐτή πού δίδει ἀληθινό νόημα στή χαρά, γιατί κάνει τόν ἄνθρωπο νά τήν ἀναζητεῖ ὡς εὐλογία τοῦ Θεοῦ σ' αὐτόν τόν κόσμο, καί νά μὴν τήν ἐπιδιώκει ὅταν βλέπει ὅτι δέν εἶναι σύμφωνη μέ αὐτό πού ὁ Θεός θέλει. Η πίστη εἶναι αὐτή πού δίνει νόημα στό χρόνο καί τόν μεταβάλλει σέ ὁδὸ ἀγιότητας. Γιατί ὁ χρόνος μᾶς δόθηκε ἀπό τόν Θεό γιά νά Τόν συναντήσουμε.

Η Αγιότητα, ή Έκκλησία καί τό Εὐαγγέλιο εἶναι οἱ τρεῖς ὄψεις αὐτῆς τῆς συναντήσεως. «Άγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιός εἰμι» (Α' Πέτρου, 1, 16), λέει ὁ Θεός στόν καθέναν μας καί αὐτό εἶναι τό θέλημά Του. Στή ζωή τῆς Έκκλησίας συναντοῦμε τό Θεό, στά μυστήριά της, στήν προσευχή καί τήν πνευματική προσπάθεια. Τό Εὐαγγέλιο μᾶς δείχνει ποιό εἶναι τό ἀληθινό νόημα τῆς ζωῆς καί αὐτό ἐμπεριέχεται στήν προτροπή τοῦ

Χριστού νά αγαπούμε τό Θεό καί τόν συνάνθρωπο: «έν ταύταις ταῖς δυσίν έντολαις όλος ό νόμος καί οί προφήται κρέμανται» (Ματθ. 22, 40).

Στή χαρά τῆς εισόδου μας στό νέο έτος καί στίς εὐχές τίς όποῖες ανταλλάσσουμε τόσο γιά τόν καθέναν μας, όσο καί γιά τόν κόσμο στόν όποῖο ζοῦμε, ἄς μήν λησμονοῦμε αὐτή τήν σωτηριώδη ἀλήθεια. Μόνο μέσα ἀπό μία πορεία Ἀγιότητας ἀλλάζει ό κόσμος, ἀλλά καί ό ἄνθρωπος. Δέν παραθεωροῦμε τήν ἀνάγκη γιά πρόοδο, γιά εὐτυχία, γιά εἰρήνη, γιά ἀνθρωπιά. Ὅμως χωρίς Ἀγίους καί χωρίς ἅγια ζωή «μάτην κοπιῶμεν».

Τίό ἅγια ζωή λοιπόν ἄς εἶναι ἡ εὐχή γιά όλους! (Κ.Ν)

Με την ευκαιρία της Εορτής της Υπαπαντής.

Μητέρα

Η γυναίκα μου μου πρότεινε να βγω με ἄλλη γυναίκα .-Γνωρίζεις πολύ καλά πως την αγαπάς , μου εἶπε μια μέρα ξαφνιάζοντάς με . Η ζωή είναι πολύ σύντομη, αφιέρωσέ της χρόνο. - Μα εγώ ΕΣΕΝΑ αγαπῶ, της εἶπα έντονα .- Το ξέρω. Εξίσου όμως αγαπάς κι ἐκείνη.

Η ἄλλη γυναίκα, την οποία η γυναίκα μου ἠθελε να επισκεφθῶ, ἦταν η μητέρα μου, χῆρα ἐδῶ και χρόνια . Ὅμως οἱ απαιτήσεις της δουλειάς και των παιδιῶν με ἀνάγκαζαν να την επισκέπτομαι ἀραιά και που.Εκείνο το βράδυ της τηλεφώνησα και την προσκάλεσα ἐξω σε δείπνο και μετά για κινηματογράφο.- Τι συμβαίνει ; Εἶσαι καλά ; με ρώτησε. Η μητέρα μου είναι ἀπό τους ἀνθρώπους που εκλαμβάνει ένα νυχτερινό τηλεφώνημα ἢ μια ἀναπάντεχη πρόσκληση ως ἀρχή κακῶν μαντάτων. - Νόμιζα πως θα ἦταν καλή ιδέα να περνούσαμε λίγο χρόνο μαζί, της ἀπάντησα . Οἱ δυο μας μόνοι...Τι λές; Σκέφθηκε λιγάκι και ἀπάντησε : Θα το ἠθελα πολύ.

Εκείνη την Παρασκευή, καθώς οδηγούσα μετά το γραφεῖο για να πάω να την πάρω, αισθανόμουν περίεργα . Ἦταν ο εκνευρισμός που προηγείται ενός ραντεβού...Και πως τα φέρνει η ζωή, όταν ἐφθασα στο σπίτι της, παρατήρησα πως και η ἴδια ἦταν φοβερὰ συγκινημένη.

Με περίμενε στην πόρτα φορώντας το παλιό καλό παλτό της, εἶχε περιποιηθεῖ τα μαλλιά της και ἦταν ντυμένη με το φόρεμα με το οποίο εἶχε εορτάσει την τελευταία ἐπέτειο του γάμου της . Το πρόσωπό της χαμογελοῦσε, ἀκτινοβολοῦσε φως, όπως το πρόσωπο ενός ἀγγέλου.

- Εἶπα στις φίλες μου ὅτι θα βγω με το γιο μου και ὄλες τους συγκινήθηκαν, μου εἶπε καθώς ἐμπαινε στο αυτοκίνητό μου.
- Δεν μπορούν να περιμένουν μέχρι αύριο για να μάθουν τα πάντα για τη βραδινή ἐξοδό μας .

Πήγαμε σε ένα εστιατόριο ὄχι ἀπό τα καλά, ἀλλά με ζεστή ἀτμόσφαιρα . Η μητέρα μου με ἐπίασε ἀπό το μπράτσο σαν να ἦταν «Η Πρώτη Κυρία της

χώρας».Μόλις καθίσαμε, ἔπρεπε εγώ να της διαβάσω τον κατάλογο με τα φαγητά. Το μόνο που «ἐπιαναν» τα μάτια της ἦταν κάτι μεγάλες φιγούρες .Μόλις ἐφθασα στη μέση του καταλόγου, σῆκωσα το πρόσωπό μου. Η μαμά μου καθόταν στην ἄλλη ἄκρη του τραπεζιού και με χάζευε. Ἐνα νοσταλγικό χαμόγελο πέρασε ἀπό τα χεῖλη της .

- Εγώ ἤμουν αὐτή που σου διάβαζε τον κατάλογο, ὅταν ἦσουν μικρός, θυμάσαι ;
- Ἦρθε η ὥρα, λοιπόν, να ξεκουραστείς και να μου επιτρέψεις να σου ανταποδώσω τη χάρη, ἀπάντησα .

Κατά τη διάρκεια του γεύματος εἶχαμε μια ευχάριστη συζήτηση, τίποτα το ἐξαιρετικό, ἀπλᾶ το πώς περνάει ο καθέννας μας κάθε μέρα . Μιλούσαμε για ὥρες, που τελικά χάσαμε την ταινία στον κινηματογράφο.

- Θα βγω μαζί σου την ἐπόμενη φορά, αν μου επιτρέψεις να κάνω εγώ την πρόταση, μου εἶπε η μητέρα μου καθώς την ἐπέστρεφα στο σπίτι . Την φίλησα, την ἀγκάλιασα .
- Πως πήγε το ραντεβού; Θέλησε να μάθει η γυναίκα μου, μόλις μπήκα στο σπίτι ἐκείνο το βράδυ.
- Πολύ ὀμορφα, σ' ευχαριστῶ. Περισσότερο κι' ἀπ' ὅτι περίμενα, της ἀπάντησα .

Μερικές μέρες ἀργότερα, η μητέρα μου <<ἐφυγε>> ἀπό ἀνακοπή της καρδιάς . Ὅλα συνέβησαν τόσο γρήγορα, δεν μπόρεσα να κάνω τίποτα .Λίγο καιρό μετά, ἔλαβα ἕναν φάκελο ἀπό το εστιατόριο, ὅπου εἶχαμε δειπνήσει η μητέρα μου κι εγώ. Μέσα εἶχε ἕνα σημείωμα που ἐγράφε : «Το δείπνο είναι προπληρωμένο. Ἦμουν σχεδόν βέβαιη , πως δεν θα μπορούσα να παρευρεθῶ, κι ἔτσι πλήρωσα για δύο άτομα, για σένα και τη σύζυγό σου. Δεν θα μπορέσεις ποτέ σου να αισθανθείς τι σῆμαινε ἐκείνη η βραδιά για μένα . Σ' αγαπῶ!»

Εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησα τη σπουδαιότητα του να εἶχα πει ἐγκαίρως «ΣΕ ΑΓΑΠΩ». Συνειδητοποίησα ἀκόμη τη σπουδαιότητα του να δίνουμε στους αγαπημένους μας το χρόνο που τους ἀξίζει . Τίποτα στη ζωή δεν είναι και δεν θα είναι πιο σημαντικό ἀπό την οικογένειά σου.

Αφιέρωσε χρόνο σ' αυτούς που αγαπάς, γιατί αυτοί δεν μπορούν να περιμένουν. Εάν ζει η μητέρα σου...Απόλαυσε τη στιγμή. Εάν δεν ζει...Να τη θυμάσαι.Μα κυρίως, εἴτε ζει εἴτε δεν ζει να προσεύχεσαι για Εκείνη.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Την Τρίτη 1η Φεβρουαρίου 2011 ἀπό 8.00 μ.μ ἕως 12.30 ν.δα τελέσουμε Αγρυπνία για την Εορτή της Υπαπαντής του Σωτήρα μας και θα προσευχηθούμε ἰδιαιτέρως για τις Μητέρες που εορτάζουν την ἡμέρα αὐτή.